

# Lékař Lukáš Pollert: „Koronavirus má stejný průběh jako chřipka, roušky jsou zbytečné a média přestřelila“

- CZ24 News | 12. dubna 2020

ČESKO: Lidí, kteří prohlédli nečistou koronavirovou hru, přibývá možná rychlejším tempem než nakažených nejpobulárnějším virem dneška. Fakta jsou totiž v tak velkém rozporu s virtuální mediální realitou, která se snaží u lidí vyvolávat šílenou paniku, že je to do očí bijící.

Další osobností, která se nebála veřejně sdělit, že král se svou „koronou“ je nahý, je známý rebel Lukáš Pollert. Bývalý slavný kanoista, který byl vždy silnou, nezávislou osobností a proslul například tím, že prodal svoje olympijské medaile, dlouhá léta pracoval na urgentním příjmu Ústřední vojenské nemocnice v pražských Střešovicích. Posledních deset let pak pracuje ve Fakultní nemocnici Motol na kardiouchirurgii a jednotce intenzivní péče. Leží mu tam zrovna několik pacientů s koronavirem, a tak má s propíraným onemocněním Covid-19 blízké zkušenosti. Ty se však poněkud liší od toho, s čím korporátní média po celé planetě účelově (a úspěšně) děsí veřejnost.

Lukáš Pollert poskytl vynikající rozhovor, kde přidal pár zajímavých souvislostí a úvah, které globální dění okolo koronaviru, jež podle všeho zakrývá mnohem důležitější věci, jako je například restart světové ekonomiky (více se dočtete v dubnovém čísle Šifry), staví do velmi nelichotivého světla. Ostatně posuďte sami.

„Já deset let pracuji tady v Motole na kardiouchirurgii, kde mají pacienti nejen respirační, ale i oběhové selhání. Navíc jsem zhruba stejný počet let i členem plicního transplantačního týmu. Takže operace týkající se plic, při kterých často dochází k velmi těžkým respiračním selháním se vším všudy, zažívám běžně. Je to můj denní chléb, takže mě to vůbec nevyvádí z míry. Teď už tedy samozřejmě nikoho za zády nemám, na druhou stranu mám ale zkušenosti. Už jsem viděl mnoho komplikovaných stavů a na nich se člověk nejvíc naučil. Za ta léta má člověk takové zkušenosti, že mě už opravdu máloco překvapí...“ prozradil hned v úvodu.

A na poznámku novinářky, že si myslela, že současná pandemie koronaviru musela zaskočit každého, reagoval těmito slovy: „Hodně se akcentuje virová epidemie oproti jiným onemocněním. Teď má Covid-19 přednost před ostatním, ale je nutné si uvědomit, že je tady spousta jiných pacientů, kteří mají jiné choroby – a daleko závažnější. Těm by neměla být věnována menší pozornost. Tohle je můj apel, protože teď se opravdu všechno točí jenom okolo koronaviru. Přitom nám zatím nepřipravil tak strašný scénář, jaký nám každý rok představuje chřipka. (...) Ten průběh je úplně stejný u chřipky jako u Covidu. V obou případech dochází k těžkému oboustrannému zápalu plic, ale jenom u mála pacientů. (...) Já to nehodnotím z epidemiologického hlediska. Znáám ale to, co Covid-19 způsobuje na plicích. A chřipka dělá zkrátka to samé. A mnoho mladých lidí nám tady na chřipku umřelo. Takže Covid-19 nám teď nijak nevybočuje z normálu. Zatím bych řekl, že Covid-19 funguje jako vedlejší onemocnění k jiným zásadním chorobám, na které ti lidé umírají.“

Na otázku, zda tedy považuje za správné, když nemocnice a média hlásí, že zemřel pacient s Covid-19, ačkoli mu bylo 95 let nebo měl nádorové onemocnění, Lukáš Pollert odpověděl: „Mně se prostě zdá, že všechna média trošku přestřelila.“ A neodpustil si u toho poznámku, která napadá mnoho hloubavějších lidí – jak je možné, že média jedou tuto covidovou propagandu tak synchronizovaně a „jako jeden muž“. Co za tím vězí? „Je zajímavé, že to tak funguje globálně. Když si vezmete dobu míru, tedy dobu předkoronavirovou, když třeba Zeman udělá průšvih v Číně, některá

média to komentují jedním způsobem a zbytek pak opačně – podle toho, kdo má jakého majitele. (...) Teď se tomu všichni věnují stejně. Vláda, opozice, veškerá média. Někdo umře v nemocnici a v pozadí je Covid-19 – a píší o tom stejným způsobem všichni od New York Times až po nějaký místní plátek.“

Lukáš Pollert, který se vždy řídil heslem „co na srdci, to na jazyku“, vzápětí zpochybnil, že to, co píší média, je pravda. „Včera jsem četl nějaký rozhovor s klukem, který žije v Itálii, a on tam říká, jak je strašně překvapený z titulků v českých médiích. Že on to tam tak vůbec nevidí. Je někde v Lombardii a tam to takhle prý vůbec není...“ řekl a zmínil absurditu situace, kdy Češi musejí chodit na veřejnosti se zakrytým obličejem, aniž by to mělo jiný než psychologický smysl. „Nejdřív se musí nosit roušky. Pak Světová zdravotnická organizace, tedy největší organizace, která tohle může zastřešit, řekne, že jsou roušky zbytečné. Na chřipku u nás ročně zemrou asi dva tisíce lidí. A kolik tu zemřelo lidí na Covid-19? Třicet?“ *(Rozhovor vyšel již 2. dubna; od té doby počet obětí přesáhl stovku, ale stále platí, že na samotný koronavirus se neumírá, pouze může podobně jako každá chřipka zhoršit vážné chronické onemocnění a uspišit odchod z tohoto světa.)*

V závěru rozhovoru tento moudrý muž upozornil i na to, jak je mnohem nakažlivější nežli virus to šílenství, které bylo skrze něj vyvoláno, a kam celý tento chaos směřuje: „Ve Švýcarsku a Anglii chtěli být liberálnější, ale vydrželo jim to pár dní. Ta mašinerie, ten kolos se rozjel. Když si dnes vlezete do tramvaje bez roušky, ukamenují vás tam. Teď jsme ve fázi paniky. Šílené paniky. A to je bohužel jako lavina a zastavit se to nedá. Musíte v tom trochu jet s ostatními. Teď se proti tomu nedá křičet. Můžeme spolu teď polemizovat, jaké důsledky pro lidské životy bude koronavirus mít nikoli z hlediska zdravotního, ale společenského a ekonomického. Jaké lidské tragédie to způsobí v rodinách. Domácím násilím počínaje a ztrátou zaměstnání a sebevraždami konče. Právě třeba ekonomické důsledky postihnou na světě strašně moc lidí. To by mohly být ještě daleko horší důsledky než ty, o kterých se tu celou dobu bavíme.“

Milan Vidlák